

Zasada swobody prowadzenia działalności gospodarczej nie ma nieograniczonego charakteru, co jest poglądem powszechnym i dość oczywistym. Istnieje wiele rodzajów działalności gospodarczej podlegających ograniczeniom, a jedną z nich jest działalność polegająca na sprzedaży napojów alkoholowych, która obwarowana jest szeregiem ograniczeń wynikających z przepisów powołanej ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

W niniejszej sprawie, Rada Miasta uchwałą z dnia 9 lutego 2007 r. ustaliła dni i godziny otwierania oraz zamykania placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i zakładów usługowych dla ludności na terenie miasta zgodnie z załącznikiem do uchwały. W pkt 1 lit. a załącznika wskazano, że placówki handlu detalicznego prowadzące sprzedaż napojów alkoholowych, w tym piwa usytuowane na obszarze ograniczonym ulicami i numerami mogą być otwarte we wszystkie dni tygodnia od godz. 6.00 do godz. 23.00. W pkt 1 lit. b załącznika określono natomiast, iż placówki handlu detalicznego prowadzące sprzedaż napojów alkoholowych, w tym piwa usytuowane na pozostałym obszarze miasta mogą być otwarte we wszystkie dni tygodnia całodobowo.

Wyszczególniono ponadto, że zakłady gastronomiczne w części dotyczącej lokali będących pomieszczeniami zamkniętymi, w których podawany jest alkohol oraz zakłady gastronomiczne w części dotyczącej placówek i obiektów nie będących lokalem w pomieszczeniach zamkniętych, w których podawany jest alkohol mogą być otwarte we wszystkie dni tygodnia od godziny 7.00 do 5.00., a placówki handlowe inne niż wymienione w pkt 1 oraz zakłady usługowe dla ludności we wszystkie dni tygodnia całodobowo.

Uchwałą do NSA zaskarżyło miasto, któremu uprzednio wojewoda, a następnie WSA stwierdzili nieważność wydanej uchwały.

Naczelny Sąd Administracyjny, oddalił skargę miasta, wskazując, że na tle obowiązujących ówczesnie przepisów prawa w tym przede wszystkim ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, która w dacie uchwały nie nadawała organom gmin uprawnień do regulowania godzin otwierania i zamykania lokali oferujących sprzedaż i spożycie napoi alkoholowych, postanowienia uchwały zawarte w punkcie 2 do jej załącznika naruszały prawo skarżącej spółki do sprzedaży napojów alkoholowych w zakładzie gastronomicznym całodobowo.

Ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny. W [art. 22](#) Konstytucji mowa jest o ważnym interesie publicznym, a zatem o każdym ważnym interesie publicznym bez względu na to, w jakim akcie prawnym zyskał on ustawową ochronę. Zasada swobody prowadzenia działalności gospodarczej nie ma nieograniczonego charakteru, co jest poglądem powszechnym i dość oczywistym. Istnieje wiele rodzajów działalności gospodarczej podlegających ograniczeniom, a jedną z nich jest działalność polegająca na sprzedaży napojów alkoholowych, która obwarowana jest szeregiem ograniczeń wynikających z przepisów powołanej ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

Powołana ustawa o przeciwdziałaniu alkoholizmowi, aktualna na datę zaskarżonej w tej sprawie uchwały, nakładała na gminy między innymi obowiązek prowadzenia działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych - art. 41 ustawy. Nadawała gminom kompetencje do określenia liczby punktów sprzedaży i spożycia napojów alkoholowych oraz zasad ich usytuowania - art. 12 ustawy. Wreszcie, nadawała gminom prawo wprowadzania czasowego lub stałego zakazu sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych - art. 14 ust. 6. Jednakże w żadnym

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: środa, 14, czerwiec 2023 09:22

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 849

---

przepisie ustawa o wychowaniu w trzeźwości nie nadawała gminom kompetencji do ustalania zasad sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w zakresie określania ram czasowych, w jakich możliwa lub niemożliwa byłaby sprzedaż i poddawanie napojów alkoholowych w lokalach gastronomicznych lub innych punktach działalności gospodarczej.

Skoro zatem ówczesnie obowiązująca ustawa o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie nadawała gminom uprawnień do nakładania, w ramach prawa miejscowego, nakazu objętego ramami czasowymi w wymiarze dobowym sprzedaży i spożywania napojów alkoholowych, to gmina nie miała podstaw do ustalania tego rodzaju ram w drodze delegacji wynikającej z art. XII § 1 ustawy wprowadzającej Kodeks pracy.

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 kwietnia 2023 r., sygn. II GSK 120/20

Źródło: [CBOSA](#)